

СВИРЧИЦА

Татко, татко направи ми
Свирка нова —
Тънка, гладка, съсъ пришарки,
Ясенова;

Но отъ оня ясенъ, татко,
Въвъ полето,
Дето птички пѣсни пѣятъ
Цѣло лѣто.

Свирчицата да издава
Пѣсенъ вита,
Като птиченцата пойни
Гласовити.

Зеленъ Горозъ

ЧУДНИТѢ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО И ПРИЯТЕЛЯ МУ
ТАРАЛЕЖКО

МЕШКО ГОСТУВА ВЪ КАИРО. ВРЪЩАНЕ ВЪ СЕЛО. ПОСРЪЩАНЕТО МУ.

VII.

Като се нарадва на момичето си, богатиятъ търговецъ се обърна къмъ Мешко и го погледна, като че искаше да му каже:

— Ами ти какво търсишъ тука?

— Татко, — обади се бѣлото момиче, — това храбро момче спаси живота ми и ние никога не ще можемъ да му се отплатимъ!

И бѣлото момиче разказа на баща си отначало до край всичко, що се бѣше случило съ него. Тогава богатиятъ търговецъ пригърна съ просълзени очи дветѣ деца и рече:

— Вие и дветѣ сте много мили и умни деца, и азъ вече никога нѣма да ви пускамъ сами изъ пустинята. А ти, Мешко, нѣма вече кжде да ходишъ, остани тукъ въ моя палатъ и си живѣй като у дома си.

— Не, — отговори Мешко, — тука наистина е много хубаво, но на село мене ми повече харесва. Тамъ съмъ се свикналъ и тамъ сж всичкитѣ ми другарчета.

— Така си е, всѣки кждето е свикналъ, — съгласи се търговецътъ, но добави: — Поне за една-две недѣли ще останешъ тукъ, да ни погостувашъ, да те разведемъ да